

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Budai Campus

Szakedolgozat tartalmi kivonat

**A dolgozat címe: A felszámolásban kötött egyezség eljárási szabályainak
problematikája, az ésszerűsítés lehetőségei**

Készítette: Széll András Mihály

Szak, képzési szint és munkarend megnevezése: Felszámolói és vagyonfelügyeleti
szakközgazdász szakirányú továbbképzés

Intézet/tanszék (ahol a dolgozat készült) megnevezése: Magyar Agrár- és Élettudományi
Egyetem – Budai Campus

Belső témavezető: Baier Judit, ügyvezető igazgató, RFE

Külső témavezető: Dr. Mészáros Sándor, Oktatási Bizottság Elnöke, RFE

Tartalmi kivonat

A fizetéseképtelenségi eljárások nemzetközi összehasonlításban egy- vagy kétbemeneti eljárásként vannak szabályozva. Az egybemeneti fizetéseképtelenségi eljárás során a reorganizációs és a likvidációs eljárás egymást követő eljárások, azaz a likvidációt kötelezően megelőzi egy reorganizációs kísérlet, melynek sikertelensége esetén az eljárás automatikusan felszámolási eljárássá alakul.

A magyar csődjogi szabályozás alapvetően kétbemeneti szabályozás. A két bemeneti pont a csődeljárás és a felszámolási eljárás, azonban a csődeljárás sikertelensége esetén kötelezően megindul a likvidációs, azaz a felszámolási eljárás, mely így mutat hasonlóságot az egybemeneti eljárásokhoz.

A már fizetéseképtelenné vált, vagy annak nyilvánított cégek esetén, amennyiben a felszámolási eljárást nem előzi meg csődeljárás, a reorganizációra, a fizetőképesség helyreállítására nincs eljárásjogi kötelezés, annak ellenére, hogy sokszor fordulhat elő olyan eset, amikor a fizetőképesség helyreállítható, a gazdálkodó tevékenysége reaktiválható, így valószínűleg kisebb közgazdasági költséggel jár, ha a gazdasági szerkezetből az szabályozott keretek között nem kivetésre kerül, hanem termelő része marad a gazdaság szövetének.

Azonban a hazai csődjogi szabályozás lehetővé teszi azt, hogy a fizetéseképtelen vagy annak nyilvánított társaságok speciális módon, fizetőképességi program készítésével és a hitelezőinek szóló egyezségi javaslattal a felszámolási eljárást úgy fejezzék be, hogy az adós cég nem szűnik meg, fizetőképessége helyreáll és aktív része marad a gazdasági szerkezetnek.

Az egyezség megkötésére a felszámolási eljárás során bármikor helye van a felszámolási záró beszámoló benyújtásáig. Az adós ennek érdekében köteles fizetőképesség helyreállítására vonatkozó programot és egyezségi javaslatot készíteni hitelezői számára. Az egyezségkötés során a felek megállapodhatnak a hitelezői igények kielégítésének mértékében, módjában, határidejében és mindabban, amit a fizetőképesség helyreállítása érdekében fontosnak tartanak.

Az egyezségkötés során a felszámoló jelentést készít az eljárás minden résztvevője számára, melyben összegzi az adós vagyoni helyzetét, számba veszi az egyezségkötés során felosztható, felhasználható vagyont, kimutatást készít a hitelezőkről, és összesíti azokat az egyes hitelezői kategóriák szerint, továbbá tájékoztatást ad a már felmerült és a jövőben várható, Cstv. 57.§ (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti kötelezettségekről, valamint a számviteli törvény szerinti függő követelésekről és kötelezettségekről.

Az egyezség akkor jöhet létre a felek között, ha azt az egyezségkötésre jogosult hitelezők fele minden kategóriában támogatja azzal, hogy hitelezői igényük eléri bejelentett hitelezői igények 2/3-át. A hitelezők által megszavazott és támogatott egyezségi javaslatot a bíróság megvizsgálja és amennyiben azt jóváhagyja, úgy annak hatálya kiterjed az egyezséget nem támogató hitelezőkre is (kényszeregyezség).

Magyarországon a felszámolási eljárásban kötött egyezségek száma és aránya elenyésző számú, az összes felszámolási eljáráshoz viszonyítva csak 1-1,5%-ban kötnek egyezséget az adós és a hitelezői.

Az eljárási szabályok csak megengedő jelleggel teszik lehetővé a felek közötti megállapodást, annak megkísérlésére kötelező érvényű szabály nincs hatályban, így sok esetben előfordul, hogy az adós passzivitása miatt az egyezségkötés, mint reális alternatíva fel sem merülhet. Érdemes lenne a jogalkotásnak elgondolkodni azon, hogy a felszámolási eljárások kezdeti szakaszában, mintegy nyitó felszámolási tárgyaláson a bíróság előtt megkísérelhető legyen egy egyezségkötés a felek között, elérve ezzel egy adósi aktivitást is a felszámolási eljárásban.

A nemzetközi példák alapján érdemes lehetne az eljárások nagyobb digitalizációjában és esetleges automatizációjában is gondolkodni, mely egyszerűsítheti és gyorsíthatja a folyamatokat, csökkentheti az adminisztrációs terheket és az eljárásokra fordított időt.